

Isparta Cezaevi'nde iken mahkememizin başka ile kaldırılmasını sağlamak için savcılığa MHP'lilerin ağzından bir ihbar mektubu yazmıştık. İyi düşünülmüş bir işti ama sonuç alamadık... Mahkemeye için İstanbul'a götürülmemizin masraflı olması ve bu arada da içerden dışarıya yazmış olduğum ve Avukat cemil tarafından yakalatılan mektupta da firar için hazırlıklardan söz edilmesi üzerine mahkememiz Isparta'ya kaldırılmıştı.

Isparta hem cezaevi hem de kent olarak berbat bir yerdi.

İstanbul mahkumu, Isparta'dan gelen yerli mahkum için "müptezel adi karı pezevenkleri" derdi.

Anlamını açıklayayım:

Cezaevlerinde en itibarlı mahkum siyasilerdi, arkasından cinayet nedeniyle hapse girenler gelirdi. Bunların arkasından yaralamacılar geliyordu.

Kızıcılar ya da damatlar ya da kız kaçırma nedeniyle içeriye düşenler ile hırsızlar için iyi şeyler söylenmezdi.

Isparta da öyle bir yerdi ki, yerli mahkumun hemen hepsi ya hırsızlıktan ya da kızcılıktan gelmişti...

Politik ortam cılızdı. Sonuçta kent AP'nin kalesiydi. Devrimciler azdı, MHP'liler daha fazlaydı ama onlar da fazla sayılmazlardı.

Davamızı buradan kaldırtmamız gerekiyordu, ama nasıl?

En iyi gerekçe, can güvenliğiydi.

Burası güvenliksiz bir kentti, bu nedenle davanın başka yere kaldırılması gerekiyordu.

Biz güvenliği gerekçe göstererek başvuru yapamazdık. Zaten dikkate alan da olmazdı.

İyisi mi, bizim yerimize MHP'liler yapsındı...

Nasıl mı, şöyle:

O sırada yeni içeriye alabildiğimiz bir daktiloyla Cumhuriyet Savcılığına bir mektup yazdım. Mektup bir MHP'linin ağzından yazılmıştı. Allahsız komünistlere karşı mahkeme günü eylem yapılacağı bildirildikten sonra, yüce devletimize, bu eylem sırasında vatan evlatlarının da zarar görmesi söz konusu olacağından hareketle, ihbarda bulunuluyordu.

Mektubun sonu da Tanrı Türkü Korusun ve Yüceltsin diye bitiyordu.

Yarım sayfalık mektubu yazmak için epeyce uğraştım. Neden dersiniz, karşıdakini aptal yerine koymamanız lazım. Tecrübeli bir göz, mektuptaki ifadeden yazanın eğitim durumunu çıkarabilirdi. Isparta'da kaç tane MHP'li var ki... MHP'liler arasında bu eğitim düzeyinde kimse yoksa, bizden şüphelenebilirlerdi. Bu nedenle daha az eğitim görmüş olanların yazı yazarken yapacakları tipik hataları cümlelerin içine yerleştirmeye çalıştım. Böylece yazı daha inandırıcı oldu.

Mektubu ziyarete gelen İbrahim'in kardeşine verdik ve o da Isparta'dan postaladı.

Bakalım ne olacaktı?

Mahkeme günü sabahın köründe koğuş kapısı şiddetle açıldı, savcı ve gardiyanlar içeri girdiler.

Baskın desek baskın değil, nedir bu?

- Hemen giyinin, mahkemeye gidiyorsunuz.
- Bu ne acele savcı bey... Sabahın köründe...
- Olsun evladım, bizim sizin güvenliğinizi de düşünmemiz lazım...
- Güvenlik mi, yoksa bir şey mi var?
- Bir şey yok, bir şey yok, haydi çabuk olun...

Tabii biz renk vermiyoruz. Cezaevi arabasının küçük camından yeni aydınlanmaya başlayan kente şöyle bir baktım, sanki sıkıyönetim ilan edilmiş... Her taraf polis dolu...

Mahkeme binasının çevresindeki evlerin damlarına tüfekli polisler yerleştirilmişti. Bir de jandarma vardı...

Bizim mektup ters tepmişti anlaşılan...

Ne yapalım, belki tutar diye denemiştik...

Burada okurun aklına şöyle bir soru gelebilir:

O sırada sizinle birlikte olan yüce önder Mihrac Ural ne yapıyordu?

Kendisinin kayda değer bir şey yaptığını hatırlamıyorum. Yapmış olsaydı aklımda kalırdı.

Zaten mahkemede "benim ilgim yok, ben masumum" diyecekti, dolayısıyla mektupla herhangi bir ilişkisi de yoktu.